

[Berlau]

mennesker, har man gennemført lovgivning på lovgivning, som har sikret, at folk forblev arbejdsløse, og det helt uden at man på noget tidspunkt har reageret på de advarsler, som er blevet bragt op i forbindelse med den lovgivning, som førte folk ud i arbejdsløsheden.

Se blot på, hvad der er sket inden for landbruget, inden for fiskeriet og inden for industrien. Inden for en lang række af de samfundsvigtige sektorer har man været tordnende, tindrende ligeglad med, at folk er blevet arbejdsløse. Derfor kan det ikke tages som andet end spil for galleriet, når de borgerlige her forsøger at påberåbe sig en nærmest beskyttende rolle over for almindelige lønmodtagere. Hr. Engell talte de arbejdsløses sag, men med en sådan dobbelttungethed, at man nok, hvis han havde siddet på en almindelig arbejdsplads, ville have bedt ham om at klappe i, men nu sidder vi i Folketinget, og dér skal man vistnok sige tingene på en lidt anderledes facon.

Hr. Engell, som også beskæftigede sig med lister over virksomheder, kunne passende suse en tur i Arbejdsministeriet og hente listen over de mange hundredtusinder af arbejdsløse mennesker, hvis han interesserede sig så meget for, hvad der stod på endeløse baner, men det gør hr. Engell garanteret ikke.

De foreliggende lovforslag bygger, som det har været sagt flere gange, på et beslutningsforslag fra sidste år, og jeg skal om det sige – og det er altså også i tilslutning til, hvad andre har sagt – at det er noget makværk ud over alle grænser. Det kan ikke bruges til ret meget i forhold til den beslutning, der er truffet.

Påstanden om, at der er tale om ekspropriering, er grebet ud af den blå luft; den savner i hvert fald enhver form for dokumentation, og der er ikke noget, der efter min opfattelse taler i den retning. Tværtimod kunne man nok vende billedet om og sige, at det havde klædt ministeren bedre, om han havde beskæftiget sig med de konsekvenser, som lovforslaget har for dem, som er beskæftiget ude på klorfabrikken, men som formentlig for nogles vedkommende vil blive arbejdsledige som følge af lovforslaget. Det havde været ulige bedre, om man havde sagt: dér er der nogle mennesker, der kommer i klemme; som minister for disse mennesker skal jeg sørge for at bringe forholdene i orden for dem. Men det gør man ikke; man vender den om, klynker og hyler, fordi der er en virksomhed, som får et problem.

Hr. Svend Heiselberg er nu flygtet ud af salen, kan jeg se. Han udtrykte ellers bekymring på grund af de folketingsmedlemmer, der ikke var til stede, og egentlig ville jeg have sagt til ham, at der rent faktisk i dag er flere folketingsmedlemmer til stede, end der plejer at være, når vi diskuterer alvorlige sager her i Tinget – og alvorlige er sager, der koster fra 0 til 100 mia. kr. eller noget i den retning. Når vi kommer over de 100 mia. kr., kommer der 3-4 stykker mere.

Derimod blev jeg helt varm, da fru Kirsten Madsen omtalte de »arbejdende arbejdere«, sagt af Fremskridtspartiet, som normalt ikke har andet end hån tilovers for folk, som er snyltere, er dovne og ikke gider bestille noget. Det var dog helt utroligt, som man her kunne svinge sig op og endda give dem den dobbeltbeklædning at kalde dem for »arbejdende arbejdere«.

Jeg mener ikke, de borgerlige har ret meget at have deres hensyn til den arbejdende befolkning i i al almindelighed. De har i denne sag vendt argumentationen på hovedet, når de forestiller sig, at bolsjevismen nu sniger sig ind ad bagdøren. Det er der desværre ikke noget der tyder på er tilfældet.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg vil gerne slå fast, at grunden til, at regeringen har fremsat dette lovforslag, er, at vi har anset os for forpligtet hertil af folketingsbeslutningen af 14. maj 1987 om afvikling af klorproduktionen på Sojakagefabrikken.

Regeringen stemte imod folketingsbeslutningen, og vi mener stadig væk, at det var en forkert beslutning, der blev truffet af et flertal her i Folketinget. Selv om regeringen loyalt har udarbejdet dette lovforslag, vil jeg derfor kraftigt opfordre alle partierne i Folketinget til endnu en gang at overveje, om man virkelig vil nedlægge klorproduktionen på Sojakagefabrikken ved et lovindgreb.

Det er ikke for sent at ændre standpunkt i denne sag, og det er der gode grunde til at gøre. Miljømyndighederne, senest Miljøankenævnet, har således vurderet, at sandsynligheden for et klorudslip på Sojakagefabrikken er meget lille, når myndighedernes yderligere sikkerhedskrav er opfyldt. Jeg vil gerne fremhæve, at myndighedernes afgørelse er truffet på baggrund af omfattende risikoanalyser af virksomheden.